



Vytautas Mačernis - jauniausias literatūros klasikas, naujosios lietuvių poezijos pradininkas, vienas pačių reikšmingiausių savo kartos poetų. Birželio 5 d. minime jo 100-ąsias metines. 1935m., baigęs Sedos progimnaziją, mokslus tęsė Telšių gimnazijoje. Čia bičiulio paskatintas parašė pirmuosius eilėraščius. Praėjus dar dvejiems metams Vytautas sukūrė pirmąją „Viziją“, kuri vėliau tapo garsiojo ciklo įžanga. Gimnazijoje visuomet būdavo susikaupęs, į kažką įsigilinęs, minties ir proto žmogus. Gal todėl neturėjo labai artimų draugų. V. Mačernio kūryba - didelių vertybių, gyvenimo prasmės ieškančios, besikan-kinančios, abejojančios ir vėl nušvintančios sielos istorija. Jo poezija priklauso humanistinei filosofinei lietuvių literatūros tradicijai. V. Mačernio kūryba nėra gausi, telpanti į vieną knygą „Žmogaus apnuoginta širdis.“ Poetas pirmąjį eilėraščių išspausdino 1936m., paskutinįjį - 1944m. spalio mėn. Jis rašė vizijas, sonetus, trioletus, giesmes, trumpus aforistinius eilėraščius, ir palaipsniui jo lyrika nuo jausminės išpažinties, smulkaus metaforiškumo slinko dramatiškumo ir filosofiškumo link.

Jis gyveno kaip meteoras: staiga pasirodė, sušvito ir lygiai taip pat staiga dingo neižvelgiamybėje.